

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GELUKKIGE VERJAARDAG

Een komische thriller in vier bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3419

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

ANJA, is in rouw sinds de dood van Tom, wat omslaat in twijfel en paranoia als ze meer en meer overtuigd geraakt dat Mario haar vriend vermoordde :

LINDE, de zus van Anja. Ze barst van de zenuwtics, ze lacht véél te vaak en véél te luid, vindt alles ‘hi-larisch’, maar blijft overtuigd van de onschuld van Mario :

MARIO, de nieuwe vriend van Linde. Een simpele, weinig gemanierde bouwvakker die bijzonder weinig ‘niveau’ aan de familie toevoegt :

GILLES, de broer van Anja. Hecht veel belang aan een beetje stijl, finesse, lekker eten en drinken, al krijgt hij het allemaal niet zo heel vlot verwoord, hij stottert :

TOBIAS, de ‘weetjesman’ van de familie. Hij zit vol nutteloze weetjes over van alles en nog wat, die hij te pas en te onpas deelt met al wie het wil horen.

FABIENNE, de pas bevallen vrouw van Tobias, een sherry-verslaafde die elke kans om te zwijgen met overtuiging laat liggen :

HERMAN, de norske, brute parkwachter, die geregeld het familieweekend verstoort op zijn eigenzinnige manier, met zijn nogal bizarre humor en dezelfde stopzin :

DECOR

Een blokhut in een vakantiepark in de Ardennen. Tegen de schouwmuur links hangt een eland-kop, op de vloer ligt een schapenvel, er staan gezellige zetels rechts vooraan, een tafel met zes stoelen links, en achteraan links is een inloopkeukentje. Rechts achteraan is een gang met op borsthoogte een lang raam richting de niet zichtbare voordeur. Vooraan links is de deur naar de slaapvertrekken.

KORTE INHOUD

Anja en Tom zijn een gehuwd koppel dat 's nachts op straat brutaal wordt overvallen. Tom wordt daarbij gedood. Ondanks haar immens verdriet, gaat Anja een klein jaar later met haar hele familie een weekend naar de Ardennen om haar verjaardag toch maar te vieren. Ook haar zus Linde is van de partij en die heeft groot nieuws: ze heeft een nieuwe vriend, Mario, die ze tijdens dat weekend aan de familie wil voorstellen. Als Anja de nieuwe vriend van haar zus ziet, staat ze als aan de grond genageld. Anja is er absoluut zeker van: Mario ... is de moordenaar van Tom ...

EERSTE BEDRIJF

(De deur gaat open. Parkwachter Herman komt de blokhut binnen. Dik tegen zijn zin.)

HERMAN : Hoe ziet dat er hier uit ... Allez, het valt nog mee, het had erger gekund, want de mensen hebben tegenwoordig voor niks nog respect ... Niet voor materiaal en niet voor elkaar ... Allez, deze morgen nog, op het station, een stokoud madammeke moet haar trein halen, ze ziet de trein zijn deuren bijna sluiten om te vertrekken, dus ze begint te lopen, enfin ja lopen, het leek er toch op. Ze doet alle moeite van de wereld om de trein nog te halen, ze is bijna aan de deur van de trein ... wordt ze gewoon brutootweg omvergelopen door iemand die dezelfde trein ook moet halen. Patat, ze valt tegen de grond, een blauw oog, een bloedende lip en hop, de treindeuren gaan toe en dat menske mist haar trein ocharme, ik had er zo'n compassie mee ... *(Hij denkt even na.)* Van de andere kant: als ik ze niet omver had gelopen, had ik nooit mijn trein gehaald ... Een mens moet keuzes maken in het leven hé ... Da's toch waar hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ... *(Hij lacht nog wat na, controleert alles en zwiert een aantal brochures op tafel. Hij zucht diep.)* Allez, de volgende huurder ... het zal weer van hetzelfde zijn ... goeiemiddag – goeiemiddag ... is dat hier chalet 24 – wat staat er buiten op de deur madammeke ... chalet 24 – awel dan is het chalet 24 hé madammeke, als het chalet 48 was stond er 48 op de deur hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ... haha ja da's waar – ja da's inderdaad waar ... jaja – jaja ... Allez dan zal ik maar eens beginnen uitpakken hé – ja als ge niet uitpakt blijft het in uw valies zitten hé madammeke, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ... pffff. *(Hij zucht opnieuw en zet wat meubels op hun plek.)*

(Er klinkt gestommel buiten. Anja komt de chalet binnen gewandeld met een valies in haar hand.)

ANJA : Goeiemiddag

HERMAN : Goeiemiddag

ANJA : Is dat hier chalet 24?

HERMAN : Wat staat er buiten op de deur madammeke?

ANJA : Chalet 24 ...

HERMAN : Awel, dan is het chalet 24 hé madammeke, als het chalet 48 was stond er 48 op de deur hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ...

ANJA : Haha, ja da's waar.

HERMAN : Ja da's inderdaad waar.

ANJA : Ja ja ...

HERMAN : Ja ja ...

ANJA : Allez, dan zal ik maar eens beginnen uitpakken hé ...

HERMAN : Ja, als ge niet uitpakt, blijft het in uw valies zitten hé madammeke, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ... *(Hij loopt naar de tafel. Hij smijt bruut de sleutel op de tafel, en wijst naar de brochures.)* Sleutel ... stocklijst ... informatiebrochure ... eerst lezen en als er dan nog vragen zijn hoor ik het wel, da's duidelijk hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ...

ANJA : Ah ja, al een klein vraagske, tot hoe laat kunnen we vandaag nog terecht aan de receptie om te ...

(Herman bekijkt haar nors en steekt de informatiebrochure hoog omhoog. Anja breekt haar zin af.)

HERMAN : Zijn we doof? EERST lezen, en als er DAN nog vragen zijn hoor ik het wel, hebt g'et vast? Da's simpel hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ...

(Herman loopt naar buiten. In de gang loopt hij voorbij het raam, waar hij plots een idee krijgt, achteruit stapt, en terug voorbij dat raam wandelt terwijl

hij doet alsof hij een trap naar beneden loopt. Hij lacht luid en slaat fors de deur toe. Anja is even uit haar lood geslagen door zijn bizar gedrag. Ze zet haar valies ietwat verbouwereerd vooraan in de gang van de slaapkamers. Ze wandelt opnieuw de centrale ruimte in. Plots gaat haar gsm. Ze neemt op.)

ANJA : Hallo? Hallo? *(Ze kijkt even bedenkelijk naar haar scherm en duwt af.)* Geen reactie ... Verkeerd nummer waarschijnlijk ... *(Ze loopt weer naar buiten. Even later komt ze terug binnen met een goudvis in een kom. Ze zet hem op de tafel.)* Voilà Nemoke, welkom in Durbuy ... Gij moogt niet ontbreken op mijn verjaardagsweekend hé schattebol ... *(ze denkt even na)* ... Het eerste verjaardagsfeestje zonder Tom ... Het gaat raar zijn ... *(Ze kijkt wat droevig.)*

(Op dat moment komt Tobias binnengewandeld. Ze geven elkaar een kus.)

TOBIAS : Ah voilà, het is hier ... dag zusje ...

ANJA : Broertje ... alles oké? *(kijkt even verbaasd naar buiten via de gang.)* Is uw Fabienne er niet bij?

TOBIAS : Jawel jawel, die is vanvoor in de winkel haar voorraad sherry gaan kopen, anders komt die het weekend niet door ... Ge kent ze hé! *(Hij trekt een bedenkelijk gezicht.)*

ANJA : Drinkt ze nog altijd zoveel?

TOBIAS : Drinkt ze nog altijd zoveel ... De milieudienst van Ranst heeft gevraagd of ze niet beter ineens een glascontainer op onze oprit zouden zetten voor haar leeggoed, dan weet ge het wel zeker!

ANJA : *(zucht)* Ja broertje ... ge moogt het hebben ...

TOBIAS : Zeg, maar hoe is het met u? Want da's belangrijker hé ...

ANJA : Bwa, heel stilletjesaan hé. Ik geraak precies maar niet op m'n plooi. Ik krijg het maar niet verwerkt ...

TOBIAS : Ja zuske, wat wilt ge? Het is nog geen jaar geleden dat ze uwen Tom neergestoken hebben tijdens een overval op straat en ge stond er dan nog naast ook. Dat verwerkt een mens niet op één twee drie hé ... Uw eigen man zien vermoorden, pfff ...

ANJA : Mja ...

TOBIAS : Maar ... al een geluk dat ze de daders snel gepakt hebben nadien ...

ANJA : DadER ... het was er maar ene hé ... ja inderdaad ... Enfin ja, het parket is er zeker van dat hij het is op basis van zijn gsm-gebruik. Ze hebben een mastbevraging gedaan en hij was op dat moment in die straat ... Maar veel meer bewijs was er niet ...

TOBIAS : Ja oké, maar ge hebt hem toch gezien bij de overval.

ANJA : Goh gezien ... dat ging allemaal zo snel. Mijn handtas weg, een paar messteken bij Tom toen die mij wou verdedigen en de dader is gaan lopen.

TOBIAS : Awel ja, maar ge hebt hem nadien toch herkend op de camerabeelden?

ANJA : Mja ook vaag hé, zo'n beelden. Hij leek er wel op ja ... Pffff ik weet het allemaal niet meer!

TOBIAS : Zuske, op dat nachtelijk uur lopen er geen zeven mensen in dezelfde straat hé. Als ze zijn gsm getraceerd hebben en hij was in die straat, zal hij het wel zijn hé.

ANJA : Ja dat denk ik ook wel, alleen ... volgens de politie blijft hij volhouden dat hij onschuldig is en gewoon in die straat was, maar er niks mee te maken heeft ...

TOBIAS : Pff, als hij dan zagezegd gewoon in die straat was op dat moment moet hij de overval op jullie toch gezien hebben?

ANJA : Ja da's het rare, hij heeft ook niks gezien zegt hij. Maar het was er wel donker natuurlijk, geen straatverlichting en zo.

TOBIAS : Maar nee, hij heeft niks gezien omdat hij het zélf was ... Kijk hé ... statistisch gezien zit er maar 0,17 % van de gedetineerden in onze gevangnissen onschuldig vast ... Da's wetenschappelijk onderzocht ... Dus de kans dat deze erbij is, is klein ...

ANJA : Haha, de weetjes waar gij altijd mee rondloopt ... *(Ze denkt even na.)* Och ja, we zullen er maar van uitgaan dat hij het inderdaad is, anders word ik helemaal zot.

TOBIAS : Inderdaad, het zal hem wel zijn. Ze pakken hem niet zomaar op hé ... Moed houden zuske ... moed houden!

(Op dat moment komt Fabienne, sleurend met een zware valies, tegen de

deurstijl gevallen, duidelijk zwaar onder invloed van de drank.)

FABIENNE : Zoudt gij eens niet komen helpen met die valies, voddevent!

TOBIAS : Euh ... vraag dat dan hé. Ik wist toch niet dat gij al terug waart van de winkel
... *(loopt naar de deur om te helpen.)*

FABIENNE : Ge zijt ne voddevent ...

TOBIAS : *(laconiek)* Da's zeker manneke ...

FABIENNE : En ge zijt lelijk ook! *(Ze bekijkt hem van kop tot teen.)* Lelijke aap!

TOBIAS : Ja ja, ik ben lelijk, maar gij zijt zat!

FABIENNE : *(droog)* Ja ... maar bij mij ... is dat morgen over ... en bij u ... *(ze imiteert apengebaren)* ... is daar morgen nog NIKS aan veranderd. *(Ze moet lachen om haar eigen flauwe mop.)*

(Tobias zucht en zet de valies binnen. Fabienne loopt naar de tafel met de goudvis.)

Dag Mino.

ANJA : *(verbetert)* Ne-mo.

FABIENNE : *(droog)* Ook goed! *(Ze strompelt weer naar buiten.)*

(Anja en Tobias kijken elkaar veelbetekenend aan. Even later staat Fabienne weer in het deurgat. Ze smijt bijzonder bruut een kinderwieg ver de kamer binnen. De wieg schuift over de grond.)

Pak aan ...

TOBIAS : Hey, kalm met die wieg van onze Valerio hé! Straks is ze kapot!

FABIENNE : Die wieg kan wel wat hebben ...

TOBIAS : Zeg, en waar is onze Valerio zelf?

(Plots klinkt er kindergeschrei vanuit de wieg. Fabienne wijst naar de wieg die ze net binnen smeed.)

FABIENNE : *(droog)* Daar!

TOBIAS : *(loopt bezorgd naar de wieg en spreekt tegen zijn zoon Valerio.)* Maar schatteke toch ... *(Hij richt zich boos tot Fabienne.)* Voelt gij u niet goed, mens?

FABIENNE : *(cynisch)* Bwa wat koppijn, maar voor de rest gaat het wel, dank u vriendelijk.

(Tobias zet de wieg op tafel en sust Valerio. Die stopt met wenen. Fabienne loopt weer naar de gang en draait zich om.)

En dan nu ... het belangrijkste! *(Ze loopt weer naar buiten.)*

(Anja en Tobias kijken nieuwsgierig. Fabienne komt weer binnen met een grote krat vol flessen drank.)

TOBIAS : Sherry ...

FABIENNE : *(imiteert Eddy Wally en danst met haar krat drank.)* Sheee-ryyyy ... sheee-ryyy ... dans met mij de tangoo d'amoorééé! *(Ze zet de krat op de tafel.)* Dat zal wel genoeg zijn ... *(Ze telt alle flessen.)* Voor vandaag ... *(Ze loopt naar haar valies en kijkt naar Anja. Wauwelend)* Waar zijn hier de kaapslamers?

ANJA : Slaapkamers ... *(wijst naar de slaapkamerdeur.)*

(Fabienne strompelt er binnen met haar valies. Kort nadien steekt ze haar hoofd weer binnen door het deurgat.)

FABIENNE : Een belangrijke vraag ... om hoe laat is de aperitief?

ANJA : De aperitief? Straks hé, als iedereen er is ...

FABIENNE : Okeli-dokeli! Tot straks dan ... Toedeloeeee!

ANJA *(kijkt naar Tobias.)* Echt, hoe gij dat volhoudt man ...

TOBIAS : Och ja, ge went daar wel aan op de duur ... Als ze nuchter is, valt ze wel mee

...

ANJA : Ja, als ze nuchter is ... Wanneer is ze nog eens nuchter geweest?

TOBIAS : *(denkt na.)* Euh ... 14 december 2003 ... in de voormiddag ...

(Ze lachen allebei luidop.)

ANJA : Och, we kunnen er beter mee lachen dan mee wenen ...

TOBIAS : Voilà!

(In de gang verschijnt Gilles. Hij is opvallend trendy gekleed.)

GILLES : Is dat hi-hi-hi-hier de fe-fe-fe-fête d'anniversaire van mijn pe-pe-pe-petite soeur?

ANJA : Hier sé, ons topmodel is er ook. Dag Gilles !

GILLES : Dag ze-ze-ze-zuske, alles o-o-o-oké? A-a-a-amaai, nieuw en-en-en-ensembleke aan?

ANJA : Ja, maar het is maar iets goedkoop zene ...

GILLES : J-j-Jaja, dat het iets goedkoop is da-da-da zie ik ook wel. Maar ti-ti-'t is niet lelijk, ts-ts-'t staat u wel!

ANJA : Allez merci ... denk ik.

(Gilles geeft een hand aan Tobias.)

TOBIAS : Dag Gilles.

GILLES : Dag Te-te-te-te-Tobias ... is Fa-fa-fa-Fabienne er niet bij?

TOBIAS : Fabienne Promille? Jawel jawel, die is erbij. Na vijf jaar huwelijk mag ik niet meer alleen op stap zene ... Ze is in de slaapkamer ...

ANJA : Ja da's juist, jullie zijn binnenkort vijf jaar getrouwd ...

GILLES : Allez f-f-feestje .. Wat gaat ge doen als ge v-v-vijf jaar getrouwd zijt?

TOBIAS : Geen idee eigenlijk ... Wat zoudt gij in mijn plaats doen als ge vijf jaar getrouwd waart met Fabienne?

GILLES : *(denkt even na, dan droog)* N-N-Ne minuut stilte houden ... haha

(Ze moeten er allemaal om lachen.)

TOBIAS : Is Linde er eigenlijk nog niet?

ANJA : Nee die kwam iets later en ah ja ... die had grooooooot nieuws!

TOBIAS : Oeh, groot nieuws, vertel ?

ANJA : Ik weet het niet. Ze wou nog niks verklappen aan de telefoon, maar we gingen verschieten, zei ze.

GILLES : Mais enfin, ze maakt ons cu-cu-cu-cu... *(hij geraakt er niet uit)*

TOBIAS : Curieus?

GILLES : J-j-ja.

TOBIAS : *(lachend)* Ze-ze-zeg dat dan!

GILLES : Ik was be-be-bezig! Haha.

(Op dat moment komt Fabienne uit de slaapkamer. Ze steekt nonchalant haar hand op naar Gilles.)

FABIENNE : Hier sé, de zil.

GILLES : *(verbetert)* G-g-g-Gill.

FABIENNE : Awel ja, zil.

GILLES : D-d-d-dag F-f-f-abienne, alles i-i-i-i ...

FABIENNE : *(onderbreekt hem.)* Vraag het straks, ik moet eerst een piske doen. Als ik wacht tot uw vraag is gesteld, is het in m'n broek. *(Ze loopt naar de gang, waar het toilet zich bevindt. Onderweg loopt ze voorbij Tobias. Ze kijkt hem weer van kop tot teen.)* Voddevent ...

(Tobias haalt zijn schouders op en negeert het verder.)

ANJA : Nee Gilles, maar het is echt een schoon ensembleke dat ge aan hebt.

GILLES : Ja kv-kv-kvind het ook! *(loopt als in een modeshow door de kamer en 'showt' zijn nieuwe kledij.)*

(Op dat moment komt parkwachter Herman binnen vanuit de gang.)

HERMAN : Ah, is het gaypride in Durbuy?

GILLES : *(ietwat geschoffeerd)* G-g-g-goeienavond.

HERMAN : Amai, de tent begint hier vol te lopen precies.

GILLES : J-J-jaja, hoe l-l-later op de avond, hoe sch-sch-schoner het volk hé.

HERMAN : *(kijkt neerbuigend naar Gilles en kijkt nadien op zijn horloge. Droog)* Ik wist niet dat het nog zo vroeg was ... *(loopt naar Anja.)* Wat ik vergeten te zeggen was ... De inventarislijst moet vanavond nog in de brievenbus worden gestoken aan de receptie. Dus, niet meer te lang wachten of ge zijt gesjareld als er iets mankeert. Dus ge doet dat beter ineens hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ...

(Anja knikt. Herman loopt terug naar de gang. Fabienne komt de gang uit en loopt hem dronken bijna omver.)

FABIENNE : Zie eens waar ge loopt gast ... *(Ze bekijkt hem van kop tot teen.)* ...Paulus de boskabouter ...

HERMAN : Wie loopt er tegen wie? Zie zelf waar ge loopt hé, niet? Aah, natuurlijk wel, dat zou ik ook denken, da's zeker dat ...

FABIENNE : Laat me door gast, ik moet mijn kleine de borst geven.

HERMAN : *(kijkt opvallend naar de stevige boezem van Fabienne.)* Amai, het is maar te hopen dat hij grote dorst heeft ... *(kijkt naar Anja.)* Inventaris ... niet vergeten! *(Hij loopt naar buiten. Aan het venster doet hij opnieuw alsof hij een trap af loopt. Hij lacht weer luidop en loopt naar buiten.)*

FABIENNE : Wat is dat voor iets! Wat kwam hij hier doen?

ANJA : Da's de parkwachter. Hij kwam voor de inventarislijst van de bungalow; die moeten we dringend invullen!

GILLES : Ka-ka-ka-ka ...

FABIENNE : *(wijst droog naar de gang.)* Kaka? Ginder!

GILLES : Nee nee, ka-ka-ka-kan ik dat intussen niet doen, de i-i-i-inventarislijst ...

FABIENNE : Ja, maar aan uw te-te-tempo zal het va-va-vanavond niet gedaan ge-geraken. *(Ze loopt naar de wieg en heft ze bruut op.)* Komaan maat, etenstijd!

(Ze loopt naar de slaapkamerdeur voor de borstvoeding. Ze slaat van zattigheid snoeihard met de wieg tegen de deurstijl.)

(Er klinkt opnieuw geschrei uit de wieg. Fabienne heft de wieg op en steekt haar gezicht erin.)

Bleiter!

TOBIAS : Steek uw gezicht er niet te diep in, straks is hij zat van alleen uw adem te ruiken ...

FABIENNE : *(kijkt naar Tobias.)* Hoor ik u nog?

(Anja gebaart het te negeren. Tobias zwijgt wijselijk.)

Aaah ... voddevent! *(Ze draait zich om en slaat opnieuw met de wieg tegen de deur.)*

(Opnieuw klinkt er geschrei. Fabienne strompelt de slaapkamer in. Vanuit de slaapkamer is ze nog even tegen Valerio bezig.)

(luid roepend) Hoor ik u nog? Bleitsmoel!

GILLES : Zeg z-z-zusterke, hoe is 't nu met u? Alles al wat ve-ve-verwerkt?

ANJA : Pff dat zal nog wel wat duren ... Da's niet niks hé, uw eigen man zien neersteken en sterven ... Pfff, al een geluk dat de dader is opgepakt nadien, want ik zou niet kunnen leven met het idee dat die nog vrij op straat loopt. Ik zou hem zelf kapotmaken moest ik hem tegenkomen, denk ik.

GILLES : Ja dat z-z-al wel zijn, a-a-amai mijn o-o-o ...

ANJA : Amai mijn oren, zeg dat wel!

GILLES : Nee nee, amai mijn o-o-o ...

TOBIAS : Amai mijn ... ogen?

GILLES : Nee, amai mijn o-o-o ... orgel! Die zag ge niet k-k-komen hé ...

(Ze lachen alle drie. Op dat moment verschijnt Linde in het deurgat. Ze krabt

heel druk aan haar arm en knippert iets te vaak met haar ogen. Ze barst duidelijk van de zenuwtics.)

LINDE : Dag allemààà! We zijn er!

TOBIAS : Hey Linde.

ANJA : Heeeeey zusje ... euh ... We?

LINDE : *(geeft alle aanwezigen een kus.)* Alles in orde hier?

ANJA : *(ongeduldig)* Ja ja, wij zijn hier ook maar juist aangekomen ... maar dus ... ‘we’?

LINDE : Ja dat was mijn groot nieuws dus ... ‘We’ zijn er ... *(En opnieuw krabt ze druk aan haar arm.)*

(Iedereen kijkt even naar elkaar. Ze snappen het niet helemaal. Tobias loopt plots naar Linde en wrijft over haar buik.)

TOBIAS : Maar ... schitterend ... Ik zag het direct aan uw buik toen ge binnenkwam. Ja, ge zijt al stevig wat bijgekomen, ge begint het goed te zien. En wij wisten van niks ... Proficiat zusje ... Is het een jongen of een meisje?

LINDE : *(kijkt hem secondenlang vernietigend aan.)* Ik ben niet in verwachting hé, peut!

TOBIAS : *(zit er duidelijk mee verveeld. Hij kijkt verontschuldigend.)* Oh sorry zuske ... sorry!

(Er hangt een immens ongemakkelijke sfeer na deze uitschuiver van Tobias. Plots schiet Linde in een extreem luide lach.)

LINDE : In verwachting, stel u voor ... hahahaha hi-larisch!

(Tobias zucht opgelucht omdat Linde om het misverstand kan lachen. Ook de rest haalt opgelucht adem. Terwijl Linde weer druk aan haar arm krabt en met haar ogen knippert.)

Neenee ... ik heb grooooot nieuws ...

(Op dat moment komt Fabienne de kamer weer binnen.)

Ik héb ...

FABIENNE : DORST!

(Iedereen kijkt Fabienne aan.)

LINDE : Maar nee ...

FABIENNE : Maar nee? Maar jawel ... ik heb dorst! *(Ze loopt naar de flessendoos en haalt er een nieuwe fles uit. Ze zet de fles aan haar mond en drinkt ervan. Ze loopt voorbij Tobias.)*

TOBIAS : Euh ... een glas ...?

FABIENNE : *(zucht en loopt naar de kast. Ze haalt er na wat zoeken een glas uit. Ze loopt weer naar Tobias. Ze geeft hem het glas.)* Voilà ...

(Tobias kijkt verbaasd met het glas in zijn hand. Fabienne zet de fles weer aan haar lippen en loopt de slaapkamer weer in.)

LINDE : Hahaha, geeft ze dat glas aan hem, hi-larisch!

ANJA : *(richt zich ongeduldig tot Linde.)* Dus ...

LINDE : Ik héb ... een nieuwe vriend!

(Iedereen kijkt verbaasd.)

GILLES : Een nieuwe v-v-v-vriend?

TOBIAS : *(kijkt hem aan.)* Jaloers Gilles? Haha!

LINDE : *(schiet weer in een luide lachbui.)* Jaloers ... de Gilles ... hahahaha hi-larisch!

GILLES : Ze-ze-ze...

TOBIAS : Zeveraar?

GILLES : Ze-ze-ze ... zotteke!